

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА КУЛУ

КУЛА, МАЈ, 1996, ГОДИНА VII, БРОЈ 94
ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Српски радикали у Кули пробијају информативну блокаду

Поштовани грађани општине Кула,

Подручје наше општине, као и читаве Србије, налази се у потпуном информативном мраку и медијској блокади. Владајући режим је на начин својствен тоталитарним системима узурпирао право да монополитички и свакодневно креира „истину“ за своје дневно-политичке потребе и потребе владајуће партије, и тако вешто и подмукло стварајући лажну слику друштвене, политичке, економске и социјалне хармоније чува једну неспособну и недемократску власт.

Ова врста демагогије се шири почев од локалног нивоа па све до моћне државне телевизије и других режимских средстава информисања. Ако „кулска комуна“ или радио Кула објави да пољопривреда није доведена до просјачког штапа, да кулска штофара или „Крамер“ није у колапсу, да се професори и наставници не буне због њиховог понижавајућег положаја и омаловажавајућег односа власти према њима онда томе има да се верује.

Борећи се управо против таквог односа режима према народу, а за истину, слободу и демократију и у складу са глобалном политиком Српске радикалне странке, Општински одбор у Кули је на седници одржаној 9. априла, 1996. године, донео одлуку о штампању издања „Велике Србије за Кулу“.

Жеља нам је да успоставимо комуникацију са свим грађанима који живе на подручју наше општине. Трудићемо се да будемо жестоки критичари владајућег режима, али ће наша критика бити заснована на истини и поткрепљена чињеницама.

Надамо се да ћемо у свом писању бити препознатљиви по свим оним особинама које красе српске радикале, а то су: поштене, патриотизам, искреност, оданост народу и отаџбини.

Позивамо све грађане општине Кула на сарадњу

Редакција издања
„Велике Србије“ за Кулу

Петак, 26. април, 1996. Све чешћа слика на улицама Куле: протест обесправљених

БИЋЕ ПРОМЕНА...

Актуелна власт је све становнике Куле, као и читаве Србије, успела да уједини, али најжалост у општем очају и пеллеку. Комунистички мутанти су само њима својственим лажима засејали њиве, напунили амбаре и штале, нахранили раднике, учитеље, лекаре и судије. Лажима су ове креатуре од власти напуниле апотеке, обезбедиле пензионере, незапослене и друге социјално најугроженије категорије становништва. Сада је семе које су посејали почело да рађа горке плодове.

Свакодневно улицама Куле ходају у мањим или већим групама понижени, изгажени, обезнањени, обесхрабрани и обезнањени грађани који инстинктивно осећају да се држава руши и да пропада, да је режим неспособан да је заштити од спољних непријатеља и домаћих банди, криминалаца и лопова, да је власт неспособна да им гарантује елементарна људска и грађанска права и слободе. Већина од њих не ради нигде и ништа, скинути су са евиденције за социјалну помоћ, деце додатке не примају, месецима су апотеке у друштвеном сектору потпуно празне, а паре за лекове немају. У очају који их је захватио, ови грађани су покушали да се самоорганизују и да тако заједно покушају да изборе своја права, али их жбири и полтрони локалних властодержаца плаше полицијом, обесхрабрују, цепају им плакате помоћу којих обавештавају остале грађане о својим скуповима и на све могуће начине их одвраћају од својих намера.

С друге стране, представници локалних власти и Центар за социјалну заштиту су пренеражени и паралисани од страха да не изгубе своје фотеље и ничим заслужене привилегије. Као да су им криви људи чију су децу оставили без хлеба и елементарних услова за живот, неће ни да их виде, а камоли да разговарају са њима. Општински функционери на челу са Председником Скупштине општине Кула, Миладином Стојановићем се крију иза завеса и вире кроз прозоре својих канцеларија када се окупе грађани који су их изабрали и када ови траже од њих заштиту својих грађанских права. Знају локални властољупци да се приближава време када ће у страху сневати буне преварених и похараних, и дизаће се по ноћи, унезверени и ознојани. Биће им дуг живот да им казна буде дужа.

Највећи део заведених и изграних грађана Куле, као и читаве Србије, све више увиђа да једина политичка снага способна да се организовано, доследно и у складу са својим програмским начелима избори за демократију, слободу и достојанство свих грађана јесте Српска радикална странка. Лидер српских радикала др Војислав Шешељ је много пута до сада уверио читаву домаћу, али и међународну јавност, да поред више изузетних особина које красе овог врхунског политичара има и једну блиставу: способност, предвиђања политичких догађаја и њиховог развоја у датим и измењеним околностима, а то је најважније. Српски радикали су одлични аналитичари политичких збивања и још бољи политички прагматичари, а препознатљиви су по томе што су пре свега часни, што не учествују у криминалу, што јасно и гласно изражавају своје ставове и свој суд о свим питањима друштвеног живота и рада. Српска радикална странка је изразито патриотска политичка партија одана отаџбини и свом народу, која има упориште у свим слојевима становништва.

Доследно спроводећи политику своје партије и њена програмска начела, Општински одбор Српске радикалне странке у Кули, својим планским, систематским и упорним радом као и конкретним активностима стиче поверење све већег броја грађана, а посланик Српске радикалне странке др Станко Студен је показао свима како се бори за права и слободе свих лојалних грађана без обзира на њихову политичку оријентацију, етничку или верску припадност.

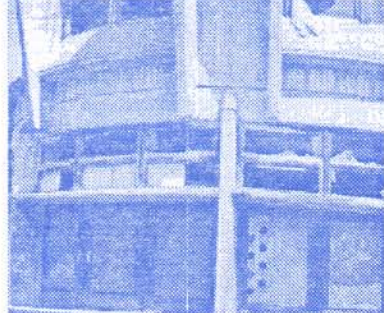
ОО СРС

Како социјалисти упропаштавају, пустоше и пљачкају Кулу

ОЦЕНА САДАШЊЕГ СТАЊА

У праскозорје нових избора становништво Куле, као и читаве Србије, крајњим напором преживљавају социјалну, економску и политичку катастрофу. У ту луку беде, страха и плача стигли смо уклетим бродом који је 50 година пловио по мору зноја, суза и крви заведеног и превареног народа којим су управљали најпре комунисти, па онда пресвучени комунисти који су никли на рушевинама једне тоталитарне, параноидне идеологије.

Као што деца личе на своје родитеље, тако и општинска власт у Кули садржи све карактеристике издајничког и криминалног режима у Србији који је изнедрила Социјалистичка партија. Неугледни, интелектуално тупи и неспособни представници локалних власти у кулској општини, који у читавом мандатном периоду нису били у стању да понуде ни једно решење за актуелне проблеме грађана упропастили су оппљачкали и опустошили све што су стигли.

Пустош у центру Куле:
Дом пионира

КАКВИ СУ НАМ ПУТЕВИ И УЛИЦЕ?

Изузетно тешко стање у области комуналне инфраструктуре и уопште у области укупних комуналних делатности резултат је трагично неодговорног односа локалних властодржаца према овом веома значајном проблему. Деоница Регионалног пута Нови Сад – Сомбор која пролази кроз Кулу, Црвенку и Сивац, због неодржавања и јавашлука налази се у стању које се најблаже може оценити као очајно. Остали, локални путеви су у још горем стању и личе на развалине преко којих социјалисти хоће на силу – пендреком да нас усреће и пре рока да нас угурају у XXI век.

Многе улице, нарочито у приградским насељима Куле, у Липару, Крушчићу, Црвенки, Сивцу и Руском Крстуру су раскопане, а ноћу су мрачне и неосветљене. У већини насељених места наше општине, зјале рупетине и отворени шахтови са којих су покрадени поклопци, као звери које лови жртве. Један од таквих шахтова снимили смо на путу према Основној школи „Петефи Шандор“ у Кули. Сваког дана поред ове „нагазне мине“ прође више десетина основаца. Вероватно међу њима нема деце општинских функционера и комуналних инспектора који скрштених руку спокојно седе у свом блаженом незнању. Баш их брига за туђу децу.

Поставља се питање: шта су одборници СПС-а у Скупштини општине Кула учинили да би решили ове актуелне проблеме и заштитили грађане наше општине који живе и раде у срединама које су их изабрале? Ништа! Они су одмах после избора заборавили сва предизборна обећања, а своје бираче и сво остало становништво претворили у ждребад за јахање. Својим поданичким менталитетом и полтронским понашањем омогућили су привилегованој владајућој олигархији да огромна средства, издвојена од стране грађана за комуналне делатности, па и за изградњу и одржавање путне инфраструктуре, пренамени, прелије у друге фондове и изгуби му сваки траг. Е, у томе је поента и у томе се, између осталог, огледа штеточинско понашање самовољних кулских властодржаца.

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић, заменик главног и одговорног уредника: Петар Димовић

Редакција издања за Кулу:

Главни уредник Др Станку Студен, чланови: Нада Баришић и Алекса Јовичић

Адреса редакција за Кулу:

Српска радикална странка, Кула, Лењинова 10

Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 „Велика Србија“ је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

ГРАДСКА ЧИСТОЋА

Пре свега због неодговорног и недомашинског понашања локалних властодржаца и због ненаменског трошења новца, Кула је опустошен и прљав град. У свим деловима Куле и у околним селима постоје дивље депоније смећа и отпада. Лутајући пси и мачке, као и ситни глодари – мишеви и пацови, нарочито у последње време, представљају реалну опасност од заразних болести. На подручју наше општине где постоје бројни објекти прехранбене индустрије већ годинама није вршена планска и систематска дератизација.

Бројни облици деградације животне средине, загађење градског простора депонијама смећа, загађење канала Дунав – Тиса – Дунав, уништавање зелених градских површина, мртви пси и мачке по нашим друмовима најбољи су одраз еколошке културе и културе живљења у нашем граду и у читавој општини. Ову веома ружну слику Куле упечатљиво допуњава присуство великог броја врана које су саградиле гнезда и излегле своје младе у строгом центру града. Непрекидно прелетање црних птица изнад пролазника и њихово злоукобно крштарење предсказује црне дане нашем нападеном народу; док су год социјалисти на власти уместо звонког дејчег смећа слушамо злослутно грактање врана, а свака радост и срећа ће нас заобилазити.

ПРОБЛЕМИ СНАБДЕВАЊА ГРАЂАНА ВОДОМ

Сва незаинтересованост, неспособност и некомпетентност општинских структура власти и њихових кадрова најјасније и најочигледније се пројектује на проблем снабдевања водом за пиће грађана општине Кула. Општински одбор Српске радикалне странке је годинама, непрекидно и истрајно упозоравао надлежне у „Комуналцу“ и у Скупштини општине да је вода за пиће често често неисправна у физичко-хемијском и бактериолошком смислу. Таква вода не само да има лоша органолептичка својства него је, што је много горе, штетна по здравље људи и животиња и представља потенцијални извор заразних болести. Општински властодршци су на сва упозорења реаговали на најгори могући начин – чињенице и податке које је Општински одбор Српске радикалне странке презентирао јавности су, помоћу својих зомбираних послужника и поданика из информативног центра у Кули демантовали. Уколико на подручју општине Кула дође до појаве хидричних заразних болести и епидемија одговорни ће бити саучесници у овим нехуманим и нечасним работима али пре свих:

- Управа „Комуналца“, која од јавности сакрива резултате анализа и прегледа воде за пиће;
- Информативни центар у Кули који је некомпетентно оцењивао квалитет воде за пиће и свесно обмањивао јавност, и
- Представници локалних власти у Кули који се нису ни осврнули на хиљаду потписа које су грађани приложили посланику Српске радикалне странке др Станку Студену, у знак протеста због лошег квалитета воде за пиће и којима је власт важнија од здравља народа.

Поштовани грађани,

Ви пијете најскупу воду у Србији и имате право да будете објективно обавештени о њеном квалитету. Штитећи ваша грађанска права Општински одбор Српске радикалне странке у Кули енергично захтева:

- Да се јавност обавести о досадашњим резултатима анализа и прегледа воде за пиће и то посебно за Кулу, Сивац, Липар, Нову Црвенку, Црвенку, Руски Крстур и Крушчић;
- да се врхунској установи повери да стручно и објективно изврши физичко-хемијски, бактериолошки, вирусолошки, биолошки и радиолошки преглед воде за пиће и то на читавом подручју кулске општине, с обзиром да неки од наведених прегледа никада нису урађени;
- да се појединачно утврди одговорност свих неспособних и индолентних локалних властољубаца због чијих су привилегија грађани Куле годинама користили хигијенски неисправну воду за пиће и тиме угрожавали своје здравље и здравље своје деце;
- да се посебно утврди одговорност појединих општинских челника који су самовољно пренаменили и неовлашћено потрошили средства прикупљена претходним самодоприносом, која су грађани издвајали, између осталог, и за копање нових бунара и реконструкцију водоводне мреже.

Проблеми здравства

Организација здравствене заштите становништва у Кули заснива се на принципу симулације. Скупштина општине као оснивач Дома здравља симулира да здравство на подручју општине функционише – што наравно није тачно. Медицинске сестре и техничари се праве да деле терапију, а углавном не деле, јер лекова најчешће нема, нема ни санитарског као ни другог потрошног материјала. Пацијенту је услуга, на коју има право, сигурна само ако у џепу донесе ампулиране лекове, санитарски или неки други материјал. Лекари се праве да лече пацијенте, а не лече их јер поред одговарајуће стручности, која није спорна, треба имати и адекватне услове, којих наравно нема. Држава симулира да све то плаћа и тако директно угрожава здравље и животе многих пацијената, мада је систем који је изнедрила Социјалистичка партија Србије, успео да деградира и све остало што се тиче здравства. Здравствени радници су на граници беде, а режим их понижава и приморава да трпе ђутке и усправно.

Поред неповољних општедруштвених околности катастрофалној ситуацији у којој се налази кулско здравство је одлучујуће допринело неспособно општинско руководство које је дуго времена толерисало самовољу и глупости, сада бившег, директора Оливере Остојић и још увек актуелног Управног одбора који је састављен од неугледних, полтронских настројених, и халапљивих локалних репрезентативаца СПС-а. Управо овакав састав је највише одговарао повлашћеној владајућој олигархији у Кули, јер су помоћу штапа и шаргарепе могли манипулисати само неморалним, а похлепним појединцима који су на све спремни да би добили станове специјализације незарађен и незаслужен новац или неке друге привилегије.

Поменути двојац који су чинили неспособни директор и корумпирани Управни одбор имао је и кормилара у лику самозваног председника Синдиката Ђока Раковића који је много волео паре. Ова казнена експедиција је за време трајања мандата Оливере Остојић упропастила све, буквално све, осим својих привилегија. Поменути појединци су кажњавали и прогањали све, оне који су од њих били образованији, паметнији, вреднији и поштенији. Завели су терор и страховладу, око себе су окупили све оне који немају потребне квалификације за радно место на ком се налазе, оне који немају одговарајуће дипломе, или су их фралсификовали, а коловође су они који се истичу дрскошћу и безобразлуком и који не поштују ни закон ни здравствену ни санитарну инспекцију ни инспекторе ни њихове одлуке и решења. Све што је речено најбоље илуструје следећи пример: председник Управног одбора Велибор Васовић је 26. априла, 1995. године, потписао допис који је упућен председнику Скупштине општине Кула под бројем 0216-291, у коме између осталог стоји: „У вези дописа Здравствене инспекције Западно-бачког округа од 16. марта, 1995. године, под бројем 53-13/95-530-02-007 дајемо Вам свој одговор по тачкама како је изнео здравствени инспектор Ђуро Арнаут: „налоге под првом тачком сматрамо уопштеним и паушалним“, а допис се завршава следећим текстом: „Сматрамо да инспектор треба да има више слуха и разумевања за проблеме који постоје у здравству, а не да даје обавештења у којима ће излагати уопштене и паушалне оцене.“ Ово је чудило над свим чудилима! Толико млад и толико зелен као лекар и као личност а толико дрзак и безобразан. Уместо да речени Велибор као лекар и као председник Управног одбора учини све да се стање у Дому здравља нормализује, он убеђује председника општине да здравствени инспектор треба да покаже више слуха за неред, нерад, недисциплину, дезорганизацију, непоштовање прописа итд.

Такви појединци у Управном одбору Дома здравља у Кули су задовољавајући своје мегаломанске прохтеве и прохтеве сличних типова, без обзира на објективне интересе осигураника, пацијената и организације у којој раде, некритички и непотребно послали на специјализацију, истовремено, 16 лекара. Никога ни глава није заболела што за специјализанте треба обезбедити огромне суме новца који они подижу на име плата и путних трошкова. Путни трошкови се подижу у готовини на благајни, без путних карата или било каквог доказа да су специјализанти стварно путовали, а когод је нормалан јасно му је да се специјализација ни једне гране медицине не може завршити путујући сваки дан 270 км од Куле до Београда и назад.

То су главни разлози што су апотеке у друштвеном сектору месецима потпуно празне и што унесрећени и болесни људи данима тумарају по Дому здравља док им се не пружи неопходна медицинска помоћ. Пацијенти се за обично рентгенско снимање желуца или за ултразвучни преглед заказују и по два месеца унапред, па ко преживи...

Имовина Дома здравља се немилице арчи и краде. Краде се све: медицинска опрема, машине за писање, калкулатори, вентилатори, храна... На најподлији и најпоқваренији начин се краду личне ствари особља запосленог у „горњем објекту“. Имовину коју су грађани стварали годинама путем издвајања за здравство нема ко да заштити од криминалаца и лопова.

Када је владајућа политичка номенклатура у Кули коначно схватила сву тежину разарајућих ефеката своје погубне политике и последице властитог незнања и неспособности, покушала је да властите „заслуге“ сакрије чином смењивања директора Оливере Остојић. Да апсурд буде потпун, она је смењена онда када је покушала први и једини пут за време свог „директоровања“ да учини нешто у интересу Дома здравља и да спречи да анархија, неред и недисциплина у Служби хитне медицинске помоћи прерасте у јавни скандал. Према оцени Општинског одбора Српске радикалне странке Оливера је била потпуно неспособна за функцију коју је вршила, а крива је што је због осећања личне инфериорности прогањала и шиканирала све запослене, осим својих поданика који су били спремни и да легну да она пређе преко њих само да би задовољила своју сујету; нарочито је прогањала и кажњавала чак, оне који су били од ње способнији и вреднији. То је типичан пример негативне кадровске селекције у режији СПС-а.

За све остало, за манипулације горивом, лековима, новцем, за крађе и пљачку имовине Дома здравља, за нерационално пословање, за некритичко додељивање специјализација и читавог низа других привилегија крив је Управни одбор на челу са Велибором Васовићем, којег Штите општински властодршци и невидљиви, али моћни плашт СПС-а и који баш због тога дрчно и безобзирно гази све пред собом ради остварења властитих циљева.

У такве услове и у такав Дом здравља компромитовани представници локалних власти и СПС-а су постављањем за директора Раденка Томића хтели да се сакрију иза особина и личних квалитета овог врсног стручњака и угледног грађанина које њима недостају, а то су пре свега лична храброст и поштење. Оснивачу Дома здравља у Кули не треба директор, општинским властодршцима треба неко коће својим ауторитетом да стане иза погубне политике Управног одбора. Плашимо се за судбину једног честитог човека.

Поштовани грађани,

У жељи да заштитимо ваше интересе и право на бесплатно лечење, Општински одбор Српске радикалне странке енергично захтева:

– Да се појединачно утврди одговорност свих чланова Управног одбора Дома здравља због чије похлепе, неспособности и неодговорног понашања су пацијенти остали без лекова, а материјална и економска база пословања целокупног здравства на подручју општине су уништене;

– да се Управни одбор који је главни кривац за нерационално пословање Дома здравља у Кули, за ненаменско трошење средстава, за манипулације горивом и лековима, за крађу и пљачку имовине итд. смени и да се изабере но-ви, који би био састављен од компетентних, савесних и поштених појединаца, и

– да се изврши рационализација пословања целокупног здравства на подручју општине Кула, да се спречи ненаменско и незаконито трошење средстава и да се тако стечени новац искористи за набавку најнеопходнијих лекова.

(Наставиће се)

Радуле срам те било!

На ванредној седници Скупштине општине Кула на којој се водила расправа о проблему смештаја избеглица, 16. новембра, 1995. године, одборник Социјалистичке партије Србије и секретар Месне заједнице „Горњи град“, Радуле Жугић је између осталог изјавио: „Избегле крајишке борце су морали шишати „аркановци“, зато што су били неуредни и каљави.“

Један од тих „каљавих“ крајишника, четрдесетогодишњи Родољуб Узелац, рођен у селу Лишани, општина Бенковац, је 20. септембра, прошле године грубо отргнут од своје старе мајке (85 година), браће и сестара и буквално са улице на силу, депортован на ратно подручје код Мркоњић Града. Вратио се поново у Кулу, али нажалост мртав. Заробљен је 10. октобра на путу Мркоњић Град – Кључ и зверски убијен ударцем маља у главу. Након отварања масовне гробнице 10. априла ове године идентификован је тако што је његова родбина препознала спортску тренерку у којој је одведен. Сахрањен је у петак, 19. априла, на Новом гробљу у Кули. Радуле Жигић и његови партијски другови Миладин Стојановић, Никола Обрадовић и Слободан Јовановић су на поменутој седници срамним изјавама покушали да оправдају једну наопаку и братоубилачку политику коју је режирала Социјалистичка партија Србије; а ко ће да објасни и да оправда смрт потпуно недужног човека?

Бог нека прости душу мученика Родољуба Узелца.

ОБИЧНА ПРИЧА ЗА КОЈУ НИЈЕ БИЛО МЕСТА У „КУЛСКОЈ КОМУНИ“

Гладно дете не може да учи

Не тако давно био сам угледан домаћин и веома ми је тешко да кажем да ми деца заостају у развоју и да им је здравље угрожено због хроничног гладовања. Последњих пет година од како не радимо, ја и моја супруга смо навикли на сиромаштво. У умећу трпљења мало ко нам је раван. Без икаквих средстава за живот издржавамо двоје деце. Мали Јован иде у обданиште, висок је 111 сантиметара, а телесна маса му износи свега 19 кг. Неухрањен је и очигледно слабо развијен што је потврдио својим налазом и лекар у Дечјем диспанзеру Дома здравља у Кули.

Стоја иде у други разред и доста се добро сналази у школи, али гладно дете не може да учи. У школу ујутро иде без доручка и чека да добије ужину, а када се врати кући често нема ни ручка, а хлеба ако има... Треће дете – Викторију морали смо послати баби и деди у Македонију. Више стрепимо над здрављем наше деце која су бледа, анемична и често прехлађена, вероватно због недостатка витамина, него над својим животима који су девалвирани потпуно. 15 маја прошле године преживео сам тешку операцију десног бубрега. Отпуштен сам из болнице десет дана касније на тромесечно кућно лечење и негу. Само што сам стигао кући моја супруга је примила од Центра за социјални рад решење датирано 29. маја, 1995. године, а потписано од стране директора Гордане Вакула, којим јој се укида право на социјалну помоћ. Обраложење: примамо дечји додатак. На усмену примедбу моје супруге да више од три месеца нисмо примили ни једног

динара, Гордана Вакула је бирократски ледено одбрусила: „здрава си па ради нешто“, а знала је да код куће има болесног и непокретног мужа и двоје мале деце. Иако је од Гордане много је!

Од тог периода издржавамо се тако што продајемо ствари из куће. Мало за храну, мало за лекове – недовољно и хране и лекова. прошлог месеца смо се прехранили тако што смо продали нову постељину и посуђе које није неопходно, али осећам да тако нећемо издржати још дуго.

Иако слабог здравља, ја и моја супруга смо вредни и поштени људи и брижни родитељи. не очекујемо никакву милостињу, сажалење нам не треба, али очекујемо да држава испуни своје обавезе према нама као и према другим – социјално најугроженијим категоријама грађана. Захтевамо да нам се одмах исплате дечји додаци које нисмо видели од новембра прошле године. Такође очекујемо да барем једно од нас двоје, ја или моја супруга Данка, добије одговарајући посао који би био у складу с мојим или њеним физичким и здравственим могућностима.

П.С. Водио сам децу у Информативни центар у Кули с намером да новинаре и главног уредника упознам са условима у којима живи моја породица, показао сам им сву релевантну документацију, молио их да нешто напишу и тако нам посредно помогну, али нису хтели ни да чују. Нису хтели или нису смели!?

У Кули, 18. априла, 1996. године

Варга Владимир
лични бр. 04076892569
Кула

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ПРИСТУПНИЦА

број чланске карте

1. Име и презиме
2. Име родитеља
3. Матични број
4. Место становања
5. Адреса
6. Телефон
7. Општина
8. Република
9. Месни одбор
10. Школска спрема
11. Запослен у (назив фирме)
12. Занимање

Датум уклањања:

Својеручни потпис

Упознат сам са Статутом СРС и добровољно приступам у чланство СРС